

Στο κατώφλι της Άνοιξης, αντιμέτωποι Μέρκελ και Τσίπρας.

Μια λιτή αλλά ρητή [ανακοίνωση](#) της μίνι συνόδου των 8, επιχείρησε να δώσει ένα πρώτο τέλος στην περίοδο της απραξίας και της ασάφειας, που ακολούθησαν την συμφωνία του eurogroup της 20/2/2015 τόσο η ελληνική όσο και η γερμανική πλευρά, παρά τις φραστικές αψιμαχίες στον Τύπο και τις δηλώσεις.

Και είναι ένα πρώτο τέλος αφού πολιτικές, οικονομικές και γεωστρατηγικές πιέσεις και ισορροπίες θα συνεχίσουν να ασκούνται και το επόμενο διάστημα με επίκεντρο και αφορμή το ελληνικό ζήτημα: όπως οι εκλογές στην Ισπανία αλλά και τα συμφέροντα της Γερμανίας, των ΗΠΑ και της Ρωσίας στην περιοχή μας.

Στην [ανάρτηση](#) “Απόφαση eurogroup ή ένα παραμύθι χωρίς ονόματα και αριθμούς”, γράφαμε: “Οι Ευρωπαίοι ανέβαλλαν για λίγο τις τελικές αποφάσεις, αλλά πολύ πιθανό να ξαναγυρίσουν σύντομα στο ίδιο σημείο διότι με αυτή την “αναβολή ευκολίας” η ουσία κινδυνεύει να χαθεί μέσα στην ερμηνεία και την μετάφραση της διαδικασίας.” Και έτσι ακριβώς συνέβη. Ξαναγυρίζουμε πίσω στο ίδιο σημείο και ακριβέστερα ακόμη πιο πίσω στο Φθινόπωρο στο 2014, που ξεκινούσε η ολοκλήρωση της 5ης αξιολόγησης και του δεύτερου μνημονίου.

Η ανακοίνωση έχει μόλις 4 προτάσεις, τόσο απλά και συγκεκριμένα διατυπωμένες, ώστε να μην μπορούν να επιδέχονται αμφισβήτηση – μάλιστα η Μέρκελ σε «συμπληρωματικές» δηλώσεις για την αξιολόγηση, μετά την σύνοδο, δεν άφησε τίποτε να “πέσει κάτω”. Ας διαβάσουμε προσεκτικά αυτές τις 4 προτάσεις:

1. Τηρούμε πλήρως την συμφωνία του Eurogroup της 20/2/2015 (We fully adhere to the agreement of the Eurogroup of 20 February 2015) – που σημαίνει ότι τίποτε δεν έχει αλλάξει ως προς την ουσία αυτής της συμφωνίας.

2. Με πνεύμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης, δεσμευόμαστε όλοι να

επιταχύνουμε το έργο μας και να το ολοκληρώσουμε το ταχύτερο δυνατόν (In the spirit of mutual trust, we are all committed to speed up the work and conclude it as fast as possible) - που σημαίνει τέλος στην αναξιοπιστία και την απραξία.

3. Στο πλαίσιο της συμφωνίας του Eurogroup της 20/2/2015, οι ελληνικές αρχές θα έχουν την κυριότητα των μεταρρυθμίσεων και θα παρουσιάσουν έναν πλήρη κατάλογο εξειδικευμένων μεταρρυθμίσεων τις επόμενες ημέρες (Within the framework of the Eurogroup agreement of 20 February 2015, the Greek authorities will have the ownership of the reforms and will present a full list of specific reforms in the next days) - που σημαίνει ότι εμείς πρέπει άμεσα να προτείνουμε τις μεταρρυθμίσεις, στις οποίες όπως μετά διευκρίνησε η Μέρκελ, εννοούνται και μεταρρυθμίσεις εναλλακτικές - διάβαζε «ισοδύναμες - αλλά πάντα σε σχέση με εκείνες που απαιτούνται για να κλείσει η 5η αξιολόγηση.

4. Επαναβεβαιώσαμε την πρακτική συμφωνία για την διαδικασία: Οι πολιτικές συνομιλίες γίνονται στις Βρυξέλλες, οι αποστολές για την διερεύνηση των στοιχείων στην Αθήνα (We reconfirmed the practical agreement on the process: The policy talks take place in Brussels. The fact-finding missions take place in Athens) - που σημαίνει ότι ο έλεγχος από τα κλιμάκια των «θεσμών» θα συνεχιστεί στην Αθήνα και οι τελικές αποφάσεις θα λαμβάνονται στις Βρυξέλλες.

Δεν μπορεί να γίνει πλέον πιο σαφές, πολιτικά και οικονομικά, περί τίνος ομιλούμε και προς τα που βαδίζουμε το επόμενο διάστημα. Ότι δηλαδή, η Γερμανία και οι «θεσμοί» έχουν μια άλλη αντίληψη των πραγμάτων από αυτήν που παρουσιάζει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ στον Ελληνικό λαό.

Οι πρώτοι εννοούν κλείσιμο της 5ης αξιολόγησης και εκταμίευση της δόσης και οι δεύτεροι εννοούν ότι οι εκλογές της 25/1 ακύρωσαν αυτήν την υποχρέωση και ομιλούν για αξιολόγηση των εναλλακτικών μέτρων που θα προτείνουν τώρα οι ίδιοι, παρότι οι πρώτοι τα θεωρούν ως απλά ισοδύναμα για το κλείσιμο της 5ης αξιολόγησης, έστω με «ευελιξία» στην επιλογή τους.

Αυτή η ερμηνευτική σύγχυση μέχρι την σύνοδο των 8, θα μπορούσε να αποδοθεί σε παρερμηνεία της απόφασης του eurogroup της 20/2, αλλά μετά την σύνοδο και τις δηλώσεις της Μέρκελ, η εκδοχή της Γερμανίας είναι σαφής σε τέτοιο βαθμό που, σύντομα, κάθε περαιτέρω επικοινωνιακή χρήση αυτής της σύγχυσης δεν θα

μπορεί να έχει ουσιαστικό περιεχόμενο, ούτε σε διαδικαστικό επίπεδο.

Δεν πρέπει, επίσης, να παραβλέπουμε το γεγονός του εχθρικού κλίματος που «επιπολάζεται» ανάμεσα στον γερμανικό λαό κατά της χώρας μας, όπως πλέον το βιώνουν και όσοι Έλληνες επισκέπτονται σήμερα την Γερμανία. Όταν μάλιστα το αντιπαραβάλλουμε στα υψηλά ποσοστά αποδοχής της κυβέρνησης από τον Ελληνικό λαό καταλαβαίνουμε ότι το ελληνογερμανικό ρήγμα καθημερινά μεγαλώνει και βαθαίνει.

Κάτι η περιφρόνηση της Γερμανίας στο εκλογικό αποτέλεσμα της 25/1, κάτι η απαξίωσή της στο ζήτημα των πολεμικών αποζημιώσεων, κάτι τα πάρτι της διαφθοράς των γερμανικών εταιρειών στην χώρα μας, κάτι τα κέρδη της οικονομίας της από την δική μας ύφεση, όλα αυτά και συνολικά η επεμβατικότητα της στα εσωτερικά της χώρας μας τα τελευταία χρόνια, λειτουργούν αποσυνθετικά για τις σχέσεις των δύο χωρών.

Παρότι, όπως αναφέραμε στην αρχή, η μίνι σύνοδος θα μπορούσε να είναι ένα “πρώτο τέλος” στην απραξία και την ασάφεια, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρέπει να εφησυχάζει διότι με τους σημερινούς πολιτικούς συσχετισμούς στην Ευρώπη είναι αδύνατον να συνεχίζει να κερδίζει χρόνο χωρίς συγκεκριμένα μέτρα και αριθμούς.

Και βέβαια, όταν προταθούν τα πρώτα «ικανοποιητικά» μέτρα και ενδεχομένως δοθούν κάποια χρήματα, οι πιέσεις θα ενταθούν για επιπλέον, πολύ «γενναιότερα» μέτρα αφού τα «κατά Μνημονίων» κενά έχουν ήδη διογκωθεί και μεγαλώνουν καθημερινά.

Η Γερμανία φαίνεται ανένδοτη στην απαίτησή της να παρουσιάσουμε συνολικό και όχι αποσπασματικό πακέτο ποσοτικοποιημένων μέτρων και αλλαγών. Η απραξία του ενός μηνός μάλλον αποδυνάμωσε το επιχείρημα για απλές κινήσεις «καλής θέλησης» για κάποιο έστω πρόσκαιρο ανακουφιστικό αντάλλαγμα.

Με τα δεδομένα, από τη μια της ουσίας της μίνι συνόδου, δηλαδή της αλήθειας που αυτή «ομολόγησε», και από την άλλη των οικονομικών μας αντοχών, που δεν υπερβαίνουν τα μέσα Απριλίου, ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να ξεκαθαρίσει στον λαό τις πραγματικές του προθέσεις, ειδικά αν αυτές αμφισβητούν εκείνες βάσει των οποίων κέρδισε τις εκλογές στις 25/1.

Γιατί το ζητούμενο των εκλογών της 25/1 δεν ήταν μια νέα πελατοκρατία αλλά η ενδυνάμωση της δημοκρατίας στον τόπο μας. Δεν ήταν μια νέα εκδοχή

διαπλεκόμενου κρατισμού, αλλά η υγιής ανταγωνιστική ανάπτυξη και η συντριβή της διαπλοκής. Το δυστύχημα είναι ότι και στα δύο η κυβέρνηση δεν ολιγώρησε λιγότερο από όσο ολιγώρησε στο ειλικρινές ξεκαθάρισμα της σχέσης της με τους Γερμανούς και τους δανειστές.

Αναπόφευκτα, πίσω από τις αβρότητες και τα χαμόγελα της διμερούς συνάντησης της Δευτέρας 23/3, ανάμεσα στον Έλληνα Πρωθυπουργό και την Γερμανίδα Καγκελάριο, θα ελλοχεύει μια επιμελώς συντηρούμενη εχθρότητα με ζωντανή την προοπτική της ρήξης, όχι μόνο σε διακρατικό επίπεδο, αλλά με αφορμή αυτό, στην εύθραυστη ενότητα της ευρωζώνης και της ΕΕ.

Σίγουρα όμως, δίνεται μια ευκαιρία και στους δύο να αποδείξουν πόσο διορατικοί και σπουδαίοι ηγέτες είναι ή δεν είναι - και μάλιστα στο κατώφλι της φετινής Άνοιξης, κυριολεκτικά και συμβολικά.

Δ. Τρικεριώτης (Follow on [Twitter](#))